

Carta als responsables del transvasament a Castelló

EEl mateix dia que Cañete va confirmar un nou Pla hidrològic nacional un cop acabats els plans de conca, a les Terres de l'Ebre es va fer públic el preu que hauran de pagar els regants del Xerta-Sénia, si és que algú s'apunta a regar ara que sap el que val.

La Plataforma en Defensa de l'Ebre fa anys, des de la derogació del transvasament l'any 2004, que alertem que els canals del Xerta-Sénia i Segarra-Garrigues són els futurs canals per transvasar a València i Barcelona. No sé si els caps de la comunitat de regants del Xerta-Sénia i els impulsors locals d'aquest projecte, primer amb el tripartit i ara amb CiU, són conscients del que ens pot caure a sobre.

Tal com s'està desenvolupant el

Susanna Abella
portaveu PDE

aquest cas als regants o a qui tinga diners per pagar l'aigua. Aquestes empreses són com la banca dels casinos, mai perden; per tant, ja es poden anar preparant els regants de la zona, que la paella pel mànec la tindran els de fora, mentre ells hauran hipotecat el recurs més important del territori.

Al cap de 30 anys, teòricament,

aquests regants no poden pagar el preu que l'empresa fixe, es quedaran sense aigua del canal i també sense l'aigua dels pous que han pagat de les seues butxaques, tal com diu a la concessió del canal Xerta-Sénia. Llavors l'empresa *financadora* haurà de mirar de recuperar els diners invertits i la *solució* que trobarà serà vendre l'aigua a Castelló.

Quan això passe, els caps de la comunitat de regants del Xerta-Sénia i els promotors polítics locals, anteriors, actuals i futurs, seran totalment responsables del transvasament a Castelló, perquè des del primer dia saben perfectament per a què s'està fent aquest canal, i no és precisament per regar a les Terres de l'Ebre. Que lla-

projecte, la construcció del Xerta-Sénia la farà una unió temporal d'empreses (UTE) que serà l'encarregada de finançar inicialment l'obra per anar recuperant la inversió un cop estiga el canal acabat.

Durant 30 anys l'empresa serà l'ama i senyora del canal (i de l'aigua), període durant el qual recuperarà la inversió que ha fet, a base de cobrar als seus clients, en

la infraestructura passarà a ser pública. Tanmateix, aquest canal te tots els números de fer el mateix camí que les autopistes, totalment amortitzades i reamortitzades, però que seran de peatge *in saecula saeculorum*.

El més preocupant és que els amos del canal i de l'aigua seran aquesta gran unió d'empreses (UTE) i els regants de la zona en seran uns simples clients. Si

vors no es faça ningú el sorprès, perquè no colarà!

La comunitat de regants del Xerta-Sénia i la Generalitat de Catalunya tenen l'obligació d'explicar tots els avantatges que comporta aquest canal als futurs usuaris, i també els inconvenients. Mostrar únicament la cara bona i amagar la cara dolenta del projecte és una irresponsabilitat de tots els implicats.